

9) **Jean Racine (1639 – 1699)**
AMDROMAQUE
Acte III Sc. 8

Dois-Je les oublier, s'il ne s'en souvient plus?
 Dois-je oublier Hector privé de funérailles,
 Et traîné sans honneur autour de nos murailles?
 Dois-je oublier son pere à mes yeux renversé,
 Ensanglantant l'autel qu'il tenait embrassé?
 Songe, songe, Céphise, à cette nuit cruelle
 Qui fut pour tout un peuple une nuit éternelle;
 Figure-toi Pyrrhus, les yeux étincelants,
 Entrant à la lueur de nos palais brûlants,
 Sur tous mes frères morts se faisant un passage,
 Et, de sang tout couvert, échauffant le carnage;
 Songe aux cris des vainqueurs, songe aux cris des mourants

.....

9) **ரசீன் (1639 – 1699)**
மறுமணமா?

"ஆந்த்ரோமாக்" எனும் நாடகக் கதை இலியட்டில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. ட்ராய் நகர் கிரேக்கர்களால் அழிக்கப்பட்டபின் ட்ராய் தளபதி ஹெக்டோரின் வீர மரணத்துக்குப்பின் அவன்மனைவி ஆந்த்ரோமாக்கையும் சிறு குழந்தையையும் மன்னன் பீரூய்ஸ் தன் அடிமைகளாய்க் கைதிகளாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு அந்த்ரோமாக்கின் மீது காதல். அவள் தன்னை மணம் செய்துகொண்டால் அவளை அரசி ஆக்குவதாகவும் குழந்தையை இளவரசனாக் குவதாகவும் இல்லையேல் குழந்தை கிரேக்கர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டுவிடும் அவர்கள் அதைக் கொல்லக் காத்திருப்பதாகவும் கூறி நெருக்கடி தருகிறான் பீரூய்ஸ். ஆந்த்ரோமாக் மனத்தில் போராட்டம்: கணவன்நினைவு எனும் கற்பநெறியா? குழந்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டிய தாய் உள்ளமா?

தன் தோழியிடம் புலம்புகிறாள் ஆந்த்ரோமாக், போர்க்காட்சிகளின் கொடூரத் தன்மையை நினைவு கூர்ந்து:

அவன் மறந்திருக்கலாம் - நான் எப்படி மறக்கமுடியும்?
 ஈமச் சடங்குகள் எவையுமே இல்லாமல்
 எனதருமை ஹெக்டோரின் பூவுடல் புழுதியிலே
 கோட்டை மதிற்சுவரைச் சுற்றியுள்ள தெருக்களிலே
 இழுத்துச் செல்லப்பட்டதை மறந்திடத்தான் முடியுமா?
 அவர் தந்தை ப்ரியாம் வாளால் வெட்டப்பட,
 ஆறாய்ப் பெருக்கெடுத்த அவர் உடல்குருதி வெள்ளம்
 புனித சந்நிதியைச் செந்நீரால் கழுவியதை
 என் கண்களால் கண்டேனே! அதைத்தான் மறந்திடவா?
 நினைத்துப்பார் தோழி, நினைத்துப்பார், பயங்கரமான அவ்விரவில்,
 நம் மக்கள் நெஞ்சினிலே அழியாத நினைவுகளாய்
 நிலைத்து நின்றுவிட்ட கோலத்தை நினைத்துப்பார்.
 நாற்புறமும் தீயினுக்கு இரையான நம் அரண்மனைக்குள்
 புகை சூழ்ந்த சுவாலையின் மங்கிய ஒளியினிலே
 கண்களில் கனல்பரக்க பீரூய்ஸ் நுழைந்து வந்த
 கோரக் காட்சியினை மறக்கத்தான் முடிந்திடுமா?
 இறந்த என் சகோதரர்களின் பிணக்குவியல் மீதேறிப்
 பாய்ந்து போர்க்களத்தில் செந்நீரில் முழுக்காடி
 பீரூய்ஸ் சொக்கரித்தது நம் நெஞ்சை விட்டகன்றிடுமா?
 வெற்றி பெற்றோரின் வீரமுழக்கங்களும்
 இறந்து கொண்டிருந்தோரின் ஈன ஓலங்களும்

.....

Dans la flamme étouffés, sous le fer expirants;
 Peins-toi dans ces horreurs Andromaque éperdue:
 Voilà comme Pyrrhus vint s'offrir à ma vue;
 Voilà par quels exploits il sut se couronner;
 Enfin, voilà l'époux que tu veux me donner.
 Non, je ne serai point complice de ses crimes;
 Qu'il nous prenne, s'il veut, pour dernières victimes.
 Tous mes ressentiments lui seraient asservis!
 CÉPHISE
 Hé bien, allons donc voir expirer votre fils:
 On n'attend plus que vous... Vous frémissiez, madame?
 ANDROMAQUE
 Ah! de quel souvenir viens-tu frapper mon âme!
 Quoi! Céphise, j'irais voir expirer encor
 Ce fils, ma seule joie, et l'image d'Hector?
 Ce fils, que de sa flamme il me laissa pour gage?
 Hélas! je m'en souviens : le jour que son courage
 Lui fit chercher Achille, ou plutôt le trépas,
 Il demanda son fils, et le prit dans ses bras :
 « Chère épouse, dit-il en essuyant mes larmes,
 « J'ignore quel succès le sort garde à mes armes;
 « Je te laisse mon fils pour gage de ma foi :
 « S'il me perd, je prétends qu'il me retrouve en toi.
 « Si d'un heureux hymen la mémoire t'est chère,
 « Montre au fils à quel point tu chérissais le père. »
 Et je puis voir répandre un sang si précieux!
 Et je laisse avec lui périr tous ses aïeux!

* * *

குருதிசொட்டும் ஈட்டிகள், புகையும் தீப்பந்தங்கள்
 இக்கோரக்காட்சிகள் ஊடே அபலையாய் நான் நின்றதை
 எண்ணிப்பார் தோழி. இவன் தான் நான்கண்ட பீரூய்ஸ்!
 இவைதான் அவனுடைய பராக்கிரமங்கள்!
 இவனைத்தான் மணந்துகொள்ளச் சொல்கிறாய் என்னை.
 முடியாது. இவனுடைய கொலைகளுக்கு நான் உடந்தையாக
 முடியாது. எங்களையும் வேண்டுமானால் கொன்று தீர்க்கட்டும்
 என் உள்ளத்துக் குமுறல்கள் அப்போது அடங்கிவிடும்.
தோழி: அப்படியென்றால், உங்கள் அருமை மகனும்
 கொலை செய்யப்படுவதைக்காணச் சென்றிடுவோம்... வாருங்கள்
 உங்கள் வருகைக்குத்தான் அங்கே காத்திருக்கின்றனர்.
 நான் சொல்வதே உங்களை நடுங்கிடச் செய்கிறதே...!"
ஆந்த்ரோமாக் : போதும். எத்துணை கோர நினைவுகளால்
 என் இதயத்தைப் பிளக்கின்றாய்.
 இக்குழந்தை என் உயிர்க்கு எஞ்சிய ஒரே ஊன்றுகோல்.
 என்னருமை ஹெக்டோரின் எழில்மிகு மறுபதிப்பு!
 அன்பின் அடையாளமென அவரளித்த ஒரே செல்வம்!
 இச்செல்வத்தையும் பறிகொடுக்க என்றும் நான் சம்மதியேன்.
 அன்றொரு நாள் - நெஞ்சகலா நினைவு -
 அஷீல் உருவத்தில் விதி அவரை அழைத்தபோது
 தம் செல்லச் சிறுமகனை கொண்டு வரச்சொல்லி
 அன்புடன் கையில் தூக்கி உச்சிமுகர்ந்து
 என் கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டுக் கூறினார்:
 « அன்பே, என் வீரத்துக்கும் வாளுக்கும் விதி
 பரிசென்ன தரப்போகிறது என்பதை நான் அறியேன்
 எனதன்பின் அடையாளச் சின்னமாய் இச்செல்வனை
 உன்னிடம் விட்டு நான் செல்கின்றேன். ஜாக்கிரதை!
 தந்தையை அவனிழந்தால் உன்னில் அவன் எனைக்காண்பான்.
 புனிதமான நம் திருமண உறவின் மேல் ஆணையிது! »
 தந்தையிடம் கொண்ட அன்பை இவன்மேல் பொழிந்திடுவாய்
 சீர்மிகு குலத்தோன்றல் எஞ்சிய இறுதி வாரிசு
 அரிய இவ்வுயிரும் குலத்தோடு அழிந்திடக் காண்பேனோ!

அங்கம் III - காட்சி 8

* * *